

F. t. L. om Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer.

- b. I alle andre Tilfælde, hvor Tilladelse til Omnibus- eller Fragtmandskørsel i Henhold til nærværende Lov agtes givet, bliver Sagen efter derom modtaget Indstilling i Henhold til § 3, af Ministeren at forelægge Nævnet til Udtalelse.
- c. Klager over, at de for Tilladelse til Kørsel af heromhandlede Art fastsatte Betingelser ikke overholdes, kan forelægges Nævnet af Ministeren, som derefter træffer Afgørelse.

§ 10.

Overtrædelse af de i nærværende Lov indeholdte eller i Henhold til Lovens § 7 trufne Bestemmelser straffes med Bøder indtil 1 000 Kr. for saa vidt ikke højere Straf er forskyldt i Henhold til anden Lovbestemmelse. Sagerne behandles som Politisager, og Bøderne tilfalder Kommunens Kasse.

§ 11.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. April 1927. Samtidig ophæves § 19 i Lov om Færdsel af 1. Maj 1923.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til Rigsdagens Medlemmer er omdelt en Betænkning, som i Januar Maaned d. A. er afgivet af et af Ministeren for offentlige Arbejder under 17. Marts 1925 nedsat Udvalg, der bl. a. havde til Opgave at undersøge Mulighederne for et Samarbejde mellem Jernbaner og Rutebiler.

Som det fremgaar af denne Betænkning's Kapitler 2—5 har det nævnte Udvalg anstillet Undersøgelser saavel angaaende Omfanget af den her i Landet stedfindende Rutekørsel med Automobiler som angaaende de Former, under hvilke denne Kørsel foregaar saavel her som i Udlandet, derunder navnlig ogsaa de regulerende Bestemmelser der er trufne for den.

Idet man herom nærmere skal henviser til det i Betænkningen anførte, skal man her alene fremdrage følgende Hovedpunkter af de paagældende Afsnit i Betænkningen og den dertil sig sluttende Indstilling. (Jfr. Betænkningens Bilag 2).

Udvalget opstiller følgende Spørgsmaal:

1. Bør der til visse Arter af Kørsel med Motorkøretøjer kræves en særlig Tilladelse, og i bekræftende Fald, til hvilke?

2. Af hvem bør i saa Fald Tilladelsen gives?

3. Paa hvilke Vilkaar bør den gives?

ad 1. Udvalget besvarer det første Spørgsmaal bekræftende.

Det er i de sidste Aar fastslaaet praktisk talt overalt i Udlandet, at visse Arter af erhvervsmæssig Kørsel, nemlig den, der almindeligvis kaldes Rutekørsel o: Kørsel til Befordring mod Vederlag af flere af hinanden uafhængige Personer eller af Gods for saadanne ad visse, forud bestemte Ruter, bør reguleres af det offentlige, jfr. ang. den nærmere Bestemmelse af de forskellige Former for Trafik med Motorkøretøjer — Betænkningen Side 18—21 og Side 51—54.

Hovedsynspunktet er overalt det samme:

En Trafik af denne Art kan, naar den ordnes godt, byde Samfundet store Fordele; men hvis den foregaar uden nærmere Regulering og alene efter almindelige Konkurrencehensyn kan den paaføre Samfundets økonomien store Tab.

Derfor bør der udkræves en særlig, til visse nærmere Vilkaar knyttet Tilladelse til at etablere saadan Rutekørsel.